

комисъ. Кажы ми азъ ще ти дамъ той-зи почетъ!

— Дозволи ми да примлѣжъ сега, царю, каза комисъ, и палунжъ Петру ржжж; твои-тѣ милостини не ся исказ'вать, ако ли пакъ изречешъ ты и тжжж мѣлостынжж, мои-та старость неще да може да изнесе такъвъ честитъ часъ.

— Сѣщамъ ся, каза Петъръ съ причинено спокойство. Заръ ты знакшь, Георгіе, сръдце-то на моиж-тж дъщериж?

— О, ако ми дозволишь да ти кажж истинж-тж, азъ знаж сръдце-то и', отговори комисъ, ты още отъ дѣте отличаваше сына ми со свои-тѣ милостини.

— И азъ знаж сръдце-то на дъщериж ми, и отговарямъ за неж, че ты нѣма да бжде жена на мой робъ, рече Петъръ наголѣмено,

— Комисъ побѣлѣ като кръпа.

— Кажы на сват-атъ да ся испилѣне отъ дворовы-тѣ ми, рече Петъръ, и му посочи врата-та, кога ся върнж, и дирж-тж му да не найдж тука.

Въ очи-тѣ комисовы распали ся звѣрскы пламъкъ. Той излѣзе, а Петъръ самъ-си ся оплаши отъ свой-атъ гнѣвъ и отъ злытѣ сет-